

Η ενσυναίσθηση μέσα από την εικόνα και την έκφραση

Η διάθεση για συνεργασία και δημιουργία καλλιεργήθηκε από δύο ομάδες μαθητών του 1^{ου} ΓΕΛ Αγίας Βαρβάρας και του ΓΕΛ Ιστιαίας από τη Β. Εύβοια. Τα παιδιά από το ΓΕΛ Ιστιαίας μοιράστηκαν μαζί μας φωτογραφίες, κείμενα και συναισθήματα από τις καταστροφικές πυρκαγιές του καλοκαιριού 2021. Μέσα από τον Όμιλο Φωτογραφίας, Ζωγραφικής και Θεάτρου του σχολείου μας, 3 καθηγητές και 9 μαθητές συμμετείχαν στο Πρόγραμμα του ΥΠΑΙΘ «Στηρίζουμε Βόρεια Εύβοια». Το υλικό που μας έστειλαν οι μαθητές από το ΓΕΛ Ιστιαίας κυρίως μας συγκίνησε και μας έδωσε έμπνευση να δημιουργήσουμε έργα ώστε να ενημερώσουμε τους άλλους μαθητές για τις καταστροφικές συνέπειες των δασικών πυρκαγιών στη ζωή των ανθρώπων.

Μέσα από το υλικό των παιδιών από την Ιστιαία εκφράστηκαν συναισθήματα όπως: *«Μέσα από τα μάτια και τα συναισθήματα άλλων ανθρώπων κατάφερα να νιώσω και πάνω από όλα να βιώσω τον πόνο, την αγωνία, τον φόβο και το θυμό εκείνων των κατοίκων.» «Η χλωρίδα που καταστράφηκε, η πανίδα που τραυματίστηκε ή πέθανε, οι περιοχές που ερημώθηκαν και οι άνθρωποι που έχασαν τα πάντα, όλα αυτά δημιουργούν ένα ατελείωτο χάος και μια πληγή που θα μείνει στις ψυχές των ανθρώπων για πάντα.» «Συμπονώ, νιώθω, αισθάνομαι, αντιλαμβάνομαι και πάνω από όλα είμαι δίπλα, βράχος, σε αυτούς που πονούν.» «Εγώ είμαι η γη, το σπίτι σου. Προστάτευσε με, σε χρειάζομαι. Αγαπημένο σπίτι, υπόσχομαι να σε εκτιμώ από εδώ και πέρα. Να σε αγαπώ και να σε σέβομαι όπως και εσύ εμένα. Θα πολεμήσουμε μαζί τις φλόγες».*

Με αυτόν τον τρόπο γεννιέται η αντίληψη και η ενσυναίσθηση.

Ευχαριστούμε την κα Μαίρη Μπελογιάννη που μας έδωσε την ευκαιρία να συμμετέχουμε στο πρόγραμμα «Στηρίζουμε Β. Εύβοια», τον κ. Νικόλαο Θηβαίο, Διευθυντή του ΓΕΛ Ιστιαίας και την κα Όλγα Ζιώγα, φιλόλογο του σχολείου, καθώς και τους μαθητές του σχολείου, οι οποίοι μοιράστηκαν το υλικό μαζί μας.

Τα έργα των μαθητών του 1^{ου} ΓΕΛ Αγίας Βαρβάρας παρουσιάζονται παρακάτω.

ΕΥΒΟΙΑ 2021

Και τώρα πάλι από την αρχή
(Από ένα δέντρο που δεν κάηκε...)

Σταμα γιατί ανέβαινα
Τώρα καθίζω από ασφάλτος
Ναυδο τόσο αβύσσους
Τίποτ μακριά
Η μοναξιά γυρίζει τον κεφαί μου.
Εσύ που με ληστέυεις,
Έχεις σπασίσει ποιά κλάμα,
Αδελφική κλάμα...
Κλάμα και παρήγορο μαζί
Δεν άκουσες και δεν είδες
Ασπρά δεν κατάλαβες πως είμαι
Είμαι μια Γραμμική τριτοβάθμια
Μίση στην αρχή της αβύσσου.
Με κάθε καυμένο δέντρο,
Βεβαιώ και εγώ μαζί.
Μην με φέρει πίσω φως, μέθυσμα,
Αδελφική κλάμα!
Απέναντι γύρω μου,
Το βόλεμα μου παρτάει σπέρματα
από αβύσσους, γυρνάει κλάμα.
Τώρα πάλι σε αρχίζω.
Απάρχο... Ανάκουσε... να μου δώσεις
για όλη γαλήνη.
Παρακαλώ, Άκουσε από τον ήλιο.
Με κατακαίει η βίβα.

Σταίβο και βλάτω χροιά, στο
ιδιόμορφο
Από εκεί δεν ξεκούρασε όλα
αβύσσους
Μίση σε κλάμα σπέρμα
Μίση στην Αδελφική
Μίση στο βόλεμα
Γεννησιόμορφο
Ορθόμορφο το σπέρμα του βόλεμα και
αβύσσους.
Είμαι αβύσσους βλάτω!
Με κατακαίει η αβύσσος του...
Τα βόλεμα αβύσσους με την
μαρτύρια του κλάμα.
Και την βίβα
Γιατί ο Αδελφική
Σπέρμα γεννησιόμορφο είναι...
Σπέρμα αβύσσους...
Υπόλοιπο κλάμα!

Μαριάνθη Μαργαρίτη Γ΄
ΛΟΧΟΣ ΙΑΤΡΙΑΣ

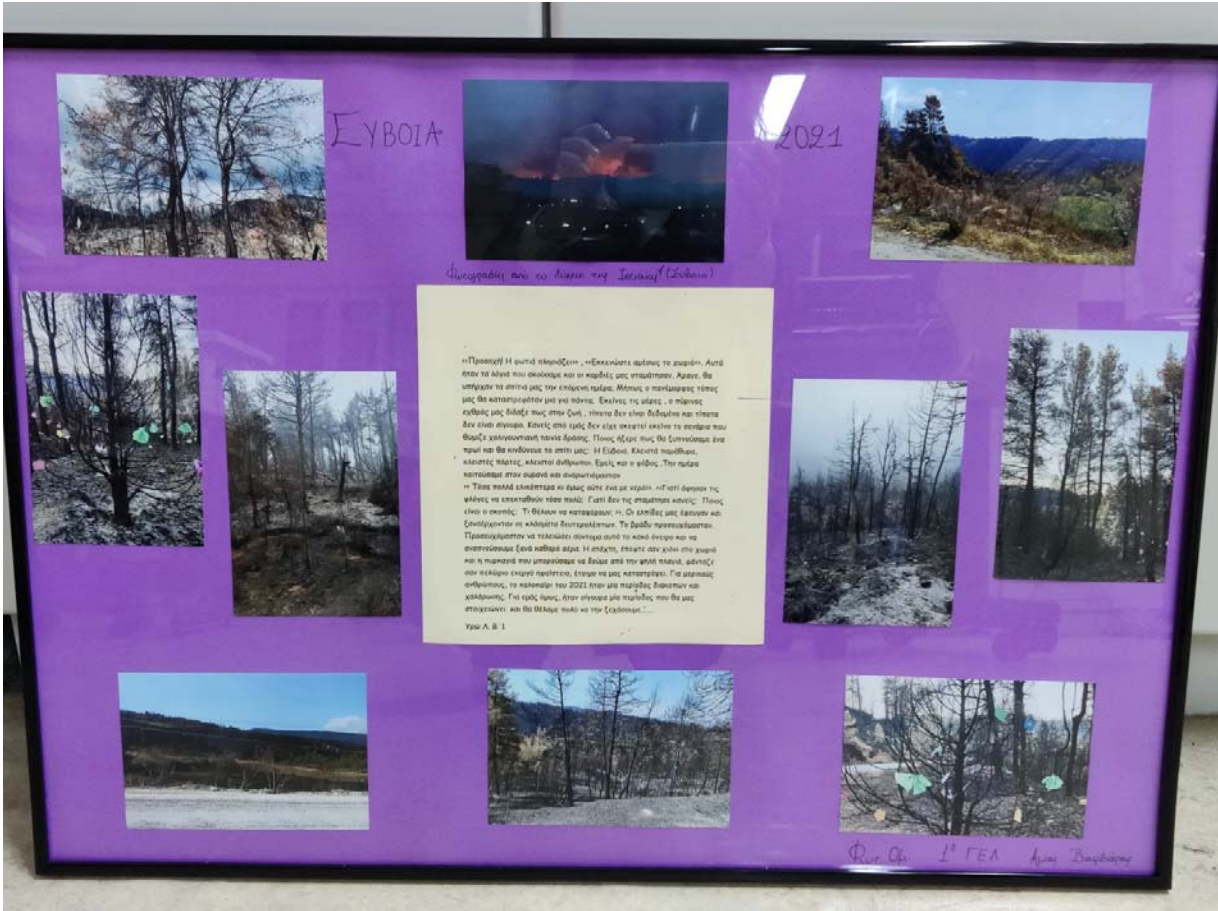

Φωτογραφία του 40
Διαμέρισμα 1180000

ΦΩΤΟ ΟΜ. 12 ΕΠΙΛ. ΑΕ ΟΥΡΑΝΟΥ

ΕΥΒΟΙΑ

2021

Φωτογραφίες από το βουνό της Ευβοίας (Ευβοία)

«Προσέγγιση Ηρώδη Κωνσταντίνου» - «Εκκεντρίκα κλίμακα το βουνό». Αυτό είναι το θέμα που ακολουθεί και οι κριτικές μας επισημαίνουν. Άρα, θα υπήρχαν τα πάντα μας την επόμενη ημέρα. Μόλις ο παλιός μας τόπος μας θα καταστραφεί για να πάει. Εκείνη τη μέρα, η μέρα της ευτυχίας μας έδωσε μας στην ζωή, η οποία δεν είναι δεδομένη και τίποτα δεν είναι σίγουρο. Κάποις από τους δεν είναι σίγουρο να είναι το σίγουρο που φέρει, χυλώνονται πάντα άρα, Πάνος Αζάρ μας θα συνηθίσει ένα πηλ και θα κινούνται τα από μας. Η Ευβοία, Καστή παρόμοια, κλασική πόρτες, κλασική διαδρομή. Εξής και ο φίλος. Την ημέρα καταλάβαμε από ομορφιά και ασημένια χιόνια.

«Τότε πολλά σκέφτηκα κι ένας από τα κι νύχτα». «Γιατί άραγε της φίλης κι σκεπάζει τόσο πολύ. Γιατί δεν της σκεπάζει κινεί; Πάνος είναι ο σκοπός. Τι θέλουν να καταλάβουν;». Οι ερωτήσεις μας έκαναν και ζητούμεν κι κλασικά διακοσμητικά. Τι θαβό προσηγορίες. Προσηγορίες να τακτοποιήσουμε από το κού σκεπάζει και να σκεπάζουμε (έτσι κλασικά άρα). Η σκέψη, είναι από χύμα στο χύμα και η παραγωγή που υπερέχει να βάζει από την φίλη πλάτη, φέρνει τον Πάνος κινεί πικρή, είναι τα μας καταστράφηκε. Για κλασικά σκεπάζει, το κλασικό του 2021 είναι από παλιές φωνές και κλασικές. Για κλασικά, είναι σκεπάζει από παλιές που θα μας σκεπάζει, και θα βάλει πάλι να τον σκεπάζει...

Υψ. Α. Β. 1

Φωκ. Οκ. 1^η ΓΕΛ Αγίας Βαρβάρας

Για σας, είναι η Νεφέλη είναι μαθήτρια Λυκείου και κατοικού σε ένα από τα παραθαλάσσια χωριά της Βόρειας Εύβοιας, οι παρακάτω φωτογραφίες είναι από το χωριό μου Μενουλιάρια.

Λίγες ώρες μετά αφού είχε γίνει η εκκένωση του επάνω χωριού στο οποίο και κατοικού, παραμείνανε στο κάτω χωριό.

Δεν ήθελα να φάσει εκείνη ημέρα... Η φωτογραφία αυτή τραβήχτηκε από το σπίτι μου, η φωτιά είχε μπει στο δάσος του χωριού.

Εκείνο το βράδυ δεν ακουγόταν τίποτα ούτε καν τα φύλλα των δέντρων, το μόνο που μπορούσες να ακούσεις ήταν ο ήχος της φωτιάς.

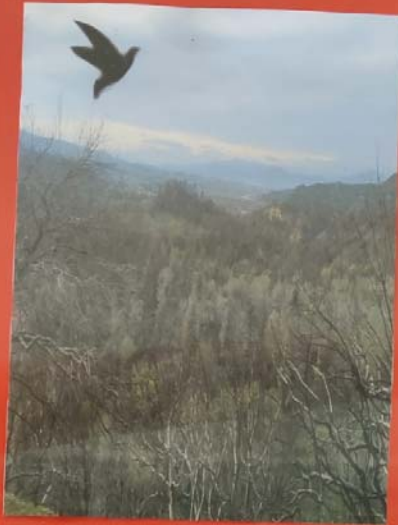
Την επόμενη μέρα... Το δάσος που ήξερα δεν υπήρχε πια.

Το μόνο που έβλεπα γύρω μου ήταν καμένες φυζές (δέντρων και ζώων) και μια καταστραμμένη μαύρη φύση.

Δεν υπάρχουν λόγια για να περιγράψουν αυτή την κατάσταση και τα συναισθήματα μου τώρα και εκείνη την στιγμή. Το μόνο που υπάγχει είναι μια καταστραμμένη φύση. Δεν θέλω να μιλώ για τον εαυτό μου γιατί αυτή την στιγμή δεν υπάρχει εγώ όσο οδηγού κι ως ήταν κατάσταση αλλά η ίδια η φύση που είναι πιο σημαντική άλλωστε από ένα κηρίτσι , η οποία καταστράφηκε όχι μόνο στην Εύβοια ή στην Αττική ή στην Ελλάδα αλλά συνεχίζει να καταστρέφεται παγκοσμίως , και απλά θέλω να ξανά θυμίσω πως δεν γεννηθήκαμε για να καταστρέψουμε αλλά για να δημιουργήσουμε. Φτιάξαμε βιομηχανίες , ανακαλύψαμε πιο εξελιγμένη τεχνολογία και συνεχίζουμε με τους ίδιους ρυθμούς και κάνουμε πολλά πράγματα μόνο για να εξυπηρετεί εμάς και πολύ λίγο το περιβάλλον αλλά δεν σκεφτήκαμε ότι υπάρχουν συνέπειες των πράξεών μας , που καταστρέφει εμάς τους ίδιους αλλά και την φύση . Γιατί να συνεχίζουμε να είμαστε αυτοκαταστροφικοί ;. Το μέλλον βρίσκεται στα χέρια μας και απλά σκεφτείτε πως πρέπει να σώσουμε αυτόν τον πλανήτη (που είναι το σπίτι μας) , τον τόπο μας κάθε άκρη αυτής της γης , και πάνω απ'όλα δεν είναι υπεύθυνα για τις πράξεις μας τα ζώα . γιατί πρέπει πάνω εκείνα να είναι τα θύματα ;. Τους ήρθε η ώρα να σκεφτούμε γιατί υπάρχουμε και τι κάνουμε.

Δεν θέλω κανείς να ζήσει κάτι παρόμοιο , και πραγματικά εκκλήσσομαι με την ανθρώπινη ψυχική αντίληψη μετά από όλα αυτά που είδα και αισθάνθηκα. Έτσι να καταρτεί το ίδιο μας το "σπίτι" , κερώνοντας ζώα που προσπαθούν να σωθούν μαζί με τις οικογένειές τους . Τις επόμενες ημέρες άκουγα ζώα πληγμένα να φωνάζουν από τον πόνο και μετά να ξεμυθίζουν . Το μόνο που είδα και χάριξα και μου έλασε μεγάλη ελπίδα ήταν μια χελώνα που επέζησε και την βρήκα να περπατάει στα καμένα φυσικά κάπου ζώα επέζησαν και άλλα όχι . δυστυχώς όμως οι απώλειες είναι αρκετά μεγάλες.

Η ατμόσφαιρα σου θυμίζει ημέρες πολέμου . Είναι ένα αίσθημα εξαρχής ότι η φωτιά θα έρθει και το μόνο που σκεφτόμασταν ήταν τι τι θα κάνουμε ...
 Είχα να κοιμηθώ σχεδόν 5 μέρες (συνήθως τα βραδιά καθόμασταν μέχρι τα ζημερώματα για να δούμε εάν θα έρθει η φωτιά στο χωριό) και τις 3 το μόνο που έκανα ήταν να βρηθώ , γιατί ήξερα , ήξερα ότι ήμασταν οι επόμενοι που θα αναγκαστούμε να εκκενώσουμε τα σπίτια μας , το χωριό μας , να αφήσουμε πίσω μας μια ολοκληρωθεί ζωή . Για εμένα το δάσος δεν είναι απλά ένα ξύλο , είναι το σπίτι μου και το συγγενικό δάσος και ο τόπος είχε μεγαλύτερη συναισθηματική αξία . Από την παιδική μου ηλικία μέχρι τώρα ζει μέσα σε αυτό το δάσος , από την στιγμή που ζουνόμα μέχρι την στιγμή που κοιμήμα το τελευταίο κλαγμά που θα δω έξω από το παράθυρο είναι αυτό το δάσος . Ήταν μια οικογένεια και ήμουν πολύ τυχερή που πρόλαβα να την γνωρίσω . Είχε όμως και μια άλλη αξία , οι ανθρώποι στην περιοχή ζούσαν από αυτό , καλλιερνούσαν

ελιές , σίκα , είχαν μέλισσα κ.α. Ήταν μια μεγάλη αποθήκη για δάσος μας . Φυσικά υπήρχαν πολλές άλλες συνέπειες όπως η μόλυνση του νερού το οποίο πηγαίνει από το βουνό κι άλλα πολλά . Αυτό που θέλω να πω είναι ότι το δάσος δεν είναι απλά ένα δάσος ή απλά δέντρα φτερωμένα σε μια περιοχή και μερικά ζώα που βλάπτουν σε ζωολογικός ή στο γένετο , είναι η ίδια η αξία . Αλλά τι κάνουμε για εκείνη ;.

Οι μαθητές των Ομίλων 1^{ου} ΓΕΛ Αγίας Βαρβάρας

Αγάπη Δαέλη

Ζέτα Ελένη

Μάνος Κοντονής

Χριστίνα Κανταρίδου

Αναστασία Κουριδάκη

Παναγιώτης Πετρίδης

Πηνελόπη Τσιμίνου

Σαμίρ Ριζέκ

Αποστολία Τσιμογιάννη

Η καθηγητές των Ομίλων του 1^{ου} ΓΕΛ Αγίας Βαρβάρας

Ελένη Στεφανίδη, βιολόγος

Θεοδώρα Τσορώνη, θεολόγος

Ιουλία Κόγκου, οικονομολόγος

Ο Διευθυντής του 1^{ου} ΓΕΛ Αγίας Βαρβάρας

Αλέξανδρος Μυλωνάς